

Simon Borst 'plein air schilder'

Simon Borst

Steeds meer zie je de vrolijk kleurrijke schilderijen van Simon Borst opduiken in onze omgeving. Niet alleen in expositie gallery's als Commer-in en Klein Zwitserland, maar ook buiten Schoorl zoals bijvoorbeeld het Poldermuseum van Heerhugowaard.

Maar ook in het buitenland: Bulgarije, Israël, Italië, Zweden en Turkije.

Ook zien wij zijn nieuwste schilderijen op de site van Oud Schoorl, Groet en Camperduin. En steeds weet hij ons dan weer te verrassen met zijn prachtig aansprekende beelden.

Simon Borst werd in 1961 in Heerhugowaard geboren en daar bracht hij ook zijn jeugd door. Vader had een boerenbedrijf aan de Middenweg, een bedrijf dat zich steeds verder uitbreidde.

De natuur in zijn werk komt daar vandaan. Moeder

was huisvrouw en was actief als koor- en solo zangeres. Verder gaf ze les in caligraferen en was ze zeer creatief op allerlei gebied.

Op zijn vijftiende ging hij voor de horeca want de boerderij was niet zijn roeping.

Zijn eerste stap in die richting was het Doopsgezind Broederschaphuis aan de Oorsprongweg in Schoorl. Restaurant 'De boerderij' in het Zand, 'Kinheim' in Alkmaar en 'De Twee schouwttjes' volgden.

In 1979 verlaat Simon het ouderlijk huis en vertrekt hij naar restaurant 'L'Europe' in Amsterdam. Vele andere horeca bedrijven volgden waaronder gedurende zeven jaar een eigen restaurant 'Claes Claesz' in de Jordaan.

Maar dan begin het te knagen, zijn gevoelens en zijn ambitie trekken steeds meer in de richting van de kunst.

beeld door Simon Borst geïnspireerd naar de boerderij waar Simon werd geboren, afgebakken in de oven van Gerard van der Leeden, waar Simon een aantal les sessies deed

(foto gemaakt door wandelaar)

In 1994 gaat hij ruimtelijk werken in de vorm van beeldhouwen en boetseren in Amsterdam.

Maar dan in 1997 werpt Simon zich op tekenen en schilderen en dat voornamelijk buiten in de vrije natuur. Op zijn schildersezels creëert hij met vrij streken zijn kleurrijke figuratieve en licht abstracte schilderijen.

Hij is daarmee een enthousiaste 'plein air' schilder, de natuur is zijn atelier.

Als hij gaat kiezen tussen ruimtelijk of plat-schilderen, wordt het plat, waarbij hij eerst zijn idee ruw opzet en vervolgens het beeld naar hem toewerkt en ruimte creëert.

Ondertussen evolueert zijn werk van figuratief naar meer abstract. De vormen en kleuren vereenvoudigen, waardoor meer contrast en expressie ontstaat en zo komt hij dan steeds meer bij zichzelf.

Bij dat alles is de omgeving heel bepalend maar de uitleg in zijn werk is altijd weer heel persoonlijk.

rode beuk

Schilderijen in Schoorl

Klein Zwitserland © Simon Borst

het Klimduin © Simon Borst

NH kerk centrum Schoorl © Simon Borst

Witte kerkje Groet vanaf het Klimduin © Simon Borst

Witte kerkje Groet © Simon Borst

Witte kerkje Groet © Simon Borst

©

NH kerkje Groet © Simon Borst

©

NH kerkje Groet © Simon Borst

NH kerkje Groet
© Simon Borst

figuratieve
abstractie Witte
kerkje Groet
© Simon Borst

figuratieve abstractie Witte kerkje Groet
© Simon Borst

Groetermolen aan de Hargerweg © Simon Borst

Groetermolen aan de Hargerweg © Simon Borst

Groetermolen aan de Hargerweg © Simon Borst

Groetermolen aan de Hargerweg © Simon Borst

het Hargergat © Simon Borst

het Hargergat
© Simon Borst

©

Schoorlse Zeedijk en Hargermolen © Simon Borst

Duinen Schoorl

bospad vanaf de Hagerparkeerplaats (noord-oost hoek)

© Simon Borst

Duinen achter Hagen © Simon Borst

Duinen achter Hagen© Simon Borst

Duinen achter Hagen© Simon Borst

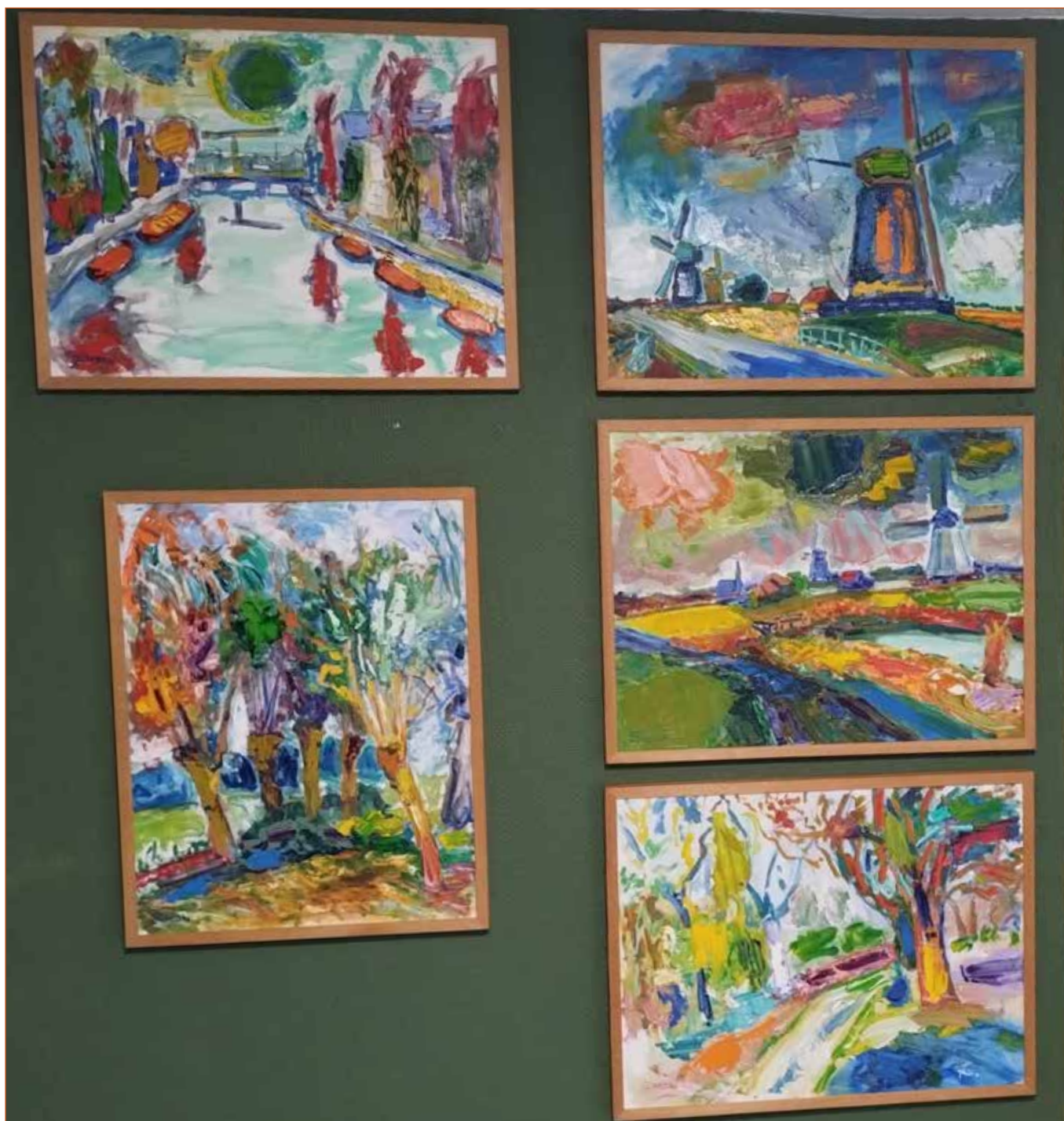
Duinen achter Hagen © Simon Borst

Bossen Schoorl

Expositie in 'Klein Zwitserland' © Simon Borst

Simon Borst op YouTube

Bergen aan Zee

duinpad naar 'Huize Glorie' © Simon Borst

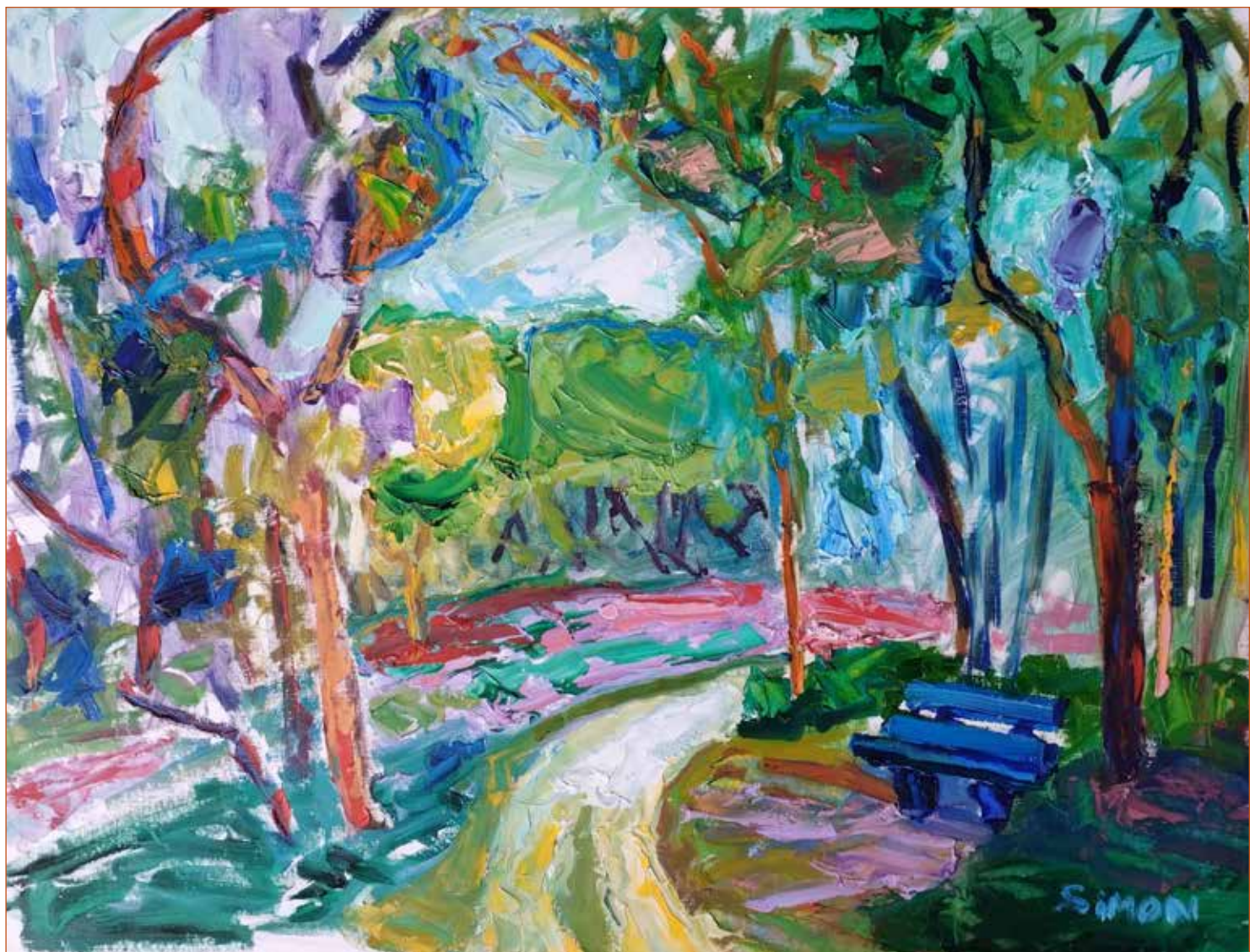
duinvilla's © Simon Borst

strandopgang © Simon Borst

duinabstractie © Simon Borst

Bergerbos © Simon Borst

De Voert © Simon Borst

De Philisteinse molen © Simon Borst

Park Meerwijk © Simon Borst

Park Meerwijk © Simon Borst

Oude Hof, Sluislaan © Simon Borst

Oude Hof, Sluislaan © Simon Borst

Mosselenbuurt © Simon Borst

Weiland Nesdijk © Simon Borst

Zwarte Schuur en Oude Hof © Simon Borst

Zwarte Schuur © Simon Borst

Zwarte Schuur © Simon Borst

Zwarte Schuur © Simon Borst

Zwarte Schuur © Simon Borst

Sluisje Sluislaan, voorjaars impressie © Simon Borst

Taverne © Simon Borst

Ruïnekerk, herfstimpressie © Simon Borst

Egmond

Egmond Binnen © Simon Borst

Egmond aan de Hoef © Simon Borst

kerkje en ruïne van het Slot aan de Hoef, Egmond aan de Hoef © Simon Borst

vuurtoren Egmond aan Zee © Simon Borst

duinen bij Egmond © Simon Borst

duinen bij Egmond © Simon Borst

duinen bij Egmond © Simon Borst

De kunst en de keuken

Vanwege het EK wielrennen kan Simon Borst de stad niet uit. Vandaar dat hij deze middag zijn schildersezel langs het voetpad van de Harddravervlaan heeft neergezet, ter hoogte van het ziekenhuis en het oorlogsmonument.

Op loopafstand van zijn huis in de Alkmaarse binnenstad is dat. En een mooie plek. Drie tot vier keer per jaar komt hij hier. Het licht valt er zo mooi tussen de bomen door. Wat verderop in de Alkmaarderhout heb je de stokuude boom met z'n grote grillige takken, nog zo'n punt waar je als buitenschijder de tijd vergeet. Maar vaker nog trekt hij eropuit om ergens in de natuur een inspirerende omgeving te ontdekken. Bos en duin in Bergen bijvoorbeeld. Niet om daar precies elke boom of grasspriet na te schilderen, maar altijd 'licht abstraherend', afgeleid van de werkelijkheid de natuur verbeeldend.

Kunst is niet Simon's broodwinning. Wel 'veel meer dan een hobby'. Een levenswijze is het haast, een passie waarvan hij maar moeilijk los komt. Altijd is er de drang om de natuur in te gaan met ezel, verf en penselen.

Toch koestert Simon ook van zijn schilderloze dagen, als kok van een horecabedrijf in Amsterdam. „Het is ook wel fijn dat er geen druk is, dat het niet altijd hoeft, dat schilderen. Dat je af en toe net als ieder ander ondergedompeld bent in de alledaagse besloemeningen van werk en collega's. De ene dag stap je in het schilderij, de andere dag er weer even uit. Komt bij dat er sterke overeenkomsten tussen de kok en de kunstenaar zijn. In de keuken experimenteer je ook met kleur en smaak. In wezen doe je hetzelfde.”

Hij had talent, hoorde Simon wel eens toen hij jong was.

„Ik geloofde dat pas toen een deskundig persoon, geen familie of bekende, mijn werk als beste aanwees uit een rijtje van een stuk of tien schilderijen. Toen is voor mij langzaam maar zeker het roer

omgegaan. Niet van de ene op de andere dag. Het was een geleidelijk proces. Als je dan toch talent hebt, moet je er ook volop gebruik van maken.”

Er volgden exposities in binnen en buitenland. Simon nam deel aan de Biennale van Florence, raakte betrokken bij de organisatie van kunstevenementen, was 'artist in residence' in Bulgarije. „Toen ik daar woonde en werkte kwam ik met veel andere nationaliteiten en schildersstijlen in aanraking.”

Wat aanleiding was om nog meer te gaan reizen. De schilderspullen gingen mee. Naar Vietnam en Taiwan onder meer. Hij startte kunstprojecten voor kinderen. Raakte verzeild bij goede doelen en vrijwilligersprojecten.

„Wie door Azië reist ziet al gauw de armoede en het enorme contrast met onze westerse samenleving. Wij zijn ontzettend rijk, dat beseft je dan. We kunnen best iets van onze rijkdom delen.”

In cultureel opzicht wil Simon een brug slaan naar Azië. „De Aziatische cultuur is rijk aan tradities, maar ook compleet anders. Pointillisme en impressionisme zijn stromingen die daar niet zijn geweest. In de Aziatische traditie wordt veel met inkt gewerkt. De kalligrafie is er erg belangrijk. Je manier van werken kan er enorm door verrijkt worden als je met die cultuur kennismakt.”

In Vietnam had Simon les van een oude kunstenaar. „Op een dag was ik aan het schilderen toen hij

mijn hand pakte en daar driftig mee heen en weer ging over het papier. Ik schrok, was eerst nog een beetje boos omdat hij in mijn ogen verpestte waar ik mee bezig was. Later begreep ik wat hij bedoelde. Ik was veel te veel aan het naschilderen, ik moest mij veel vrijer gaan voelen als kunstenaar, ik moest emotie overbrengen. Dat is wat ik hier ook doe: mijn gevoel weergeven bij wat ik zie.”

Schilderen in de open lucht trekt altijd nieuwsgierigen. Simon kan wel van de aandacht genieten. „Vooral van kleine kinderen. Een meneer die in het bos staat te schilderen: dat hebben ze vaak nog nooit gezien. Soms geef ik ze papier en verf. Kunnen zij zich ook even uitleven.”

Onderweg

Rob Bakker ontmoet mensen onderweg in de regio.

Vandaag:

Simon Borst (57)

Uit Alkmaar

Kok, kunstenaar en organisator van kunstevenementen.